

Pracodawcy RP

Rok założenia 1989

Warszawa, dnia 16 maja 2011 r.

DDS/4007/04.11/PR/PW

Pan
Jan Wyrowiński
Senator RP
Przewodniczący Komisji
Gospodarki Narodowej

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przekazaniem do Senatu RP ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej przesyłają, w załączeniu, propozycje poprawek do tekstu ustawy.

Z poważaniem,

Zastępca Dyrektora Generalnego
Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

Adam Ambrozik

Adam Ambrozik

Propozycje poprawek Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej do tekstu ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (druk nr 1199)

Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z przekazaniem do Senatu RP ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (druk nr 1199), wnoszą o przyjęcie następujących poprawek do przyjętego przez Sejm RP tekstu ustawy:

Poprawka 1:

W art. 6 dotychczasowy ustęp oznaczyć jako ust. 3 oraz dodać nowy ust. 2 w brzmieniu: „Podziemne wyrobiska oraz znajdujące się w nich instalacje i urządzenia nie są budowlami ani też urządzeniami budowlanymi w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.”

Uzasadnienie:

Rządowy projekt ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zawierał wyżej wymieniony zapis, jako równowagę pomiędzy tym co przedsiębiorcy górniczy mają wnieść do samorządów i tym samym, jakie stawia się im warunki. W sprawie tej dwa ministerstwa: Gospodarki i Finansów, przedstawiły dwie skrajne opinie i stanowiska. Jest to spór o wizję gospodarki i rozszerzenie obszaru opodatkowania na działalność w górotworze (do wnętrza ziemi). Idąc tą drogą pilnie należy opodatkować obszar nad powierzchnią (do nieskończoności w kosmosie). Przywrócenie stanowiska rządu sprawi, że prawo będzie jednoznaczne i klarowne. Nie przywrócenie stanowiska rządu oznacza obecny bałagan, różne wyroki, opinie i decyzje wynikające z niejasności prawa.

Poprawka 2.

W art. 26 ust 3: Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się projekt zagospodarowania złoża, określając wymagania w zakresie racjonalnej gospodarki złożem kopaliny, w szczególności poprzez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopaliny towarzyszących oraz technologii eksploatacji zapewniającej ograniczenie głównych wpływów na środowisko. Obowiązek ten nie dotyczy koncesji udzielanych przez starostę.

Proponuje się zmianę, poprzez zastąpienie ostatniego zdania: „Obowiązek ten nie dotyczy koncesji udzielanych przez starostę”, zdaniem: „Obowiązek ten dotyczy koncesji udzielanych przez ministra właściwego do spraw środowiska”.

Uzasadnienie:

Projekt rządowy nie przewidywał w ogóle sporządzania planów zagospodarowania złóż, wobec zawarcia w nim treści znajdującej się w dokumentacji geologicznej, planach ruchu zakładu górniczego i innych dokumentach obowiązujących zarówno w wypadku wnioskowania o koncesję, jak i następnie prowadzenia eksploatacji. Wobec stanowiska dużych przedsiębiorstw górniczych wydobywających węgiel kamienny, wynikającego ze skomplikowanej budowy geologicznej eksploatowanych złóż, nastąpiło wprowadzenie takiego zapisu.

Obecny zapis nakłada obowiązek sporządzania PZZ nie tylko na skomplikowane złoża, o co wnioskowało górnictwo węgla kamiennego, ale również na koncesję wydawaną przez marszałków, które obejmują wydobywanie kopalin metodą odkrywkową ze złóż o mało skomplikowanej budowie geologicznej.

Pozostawienie obowiązku sporządzania PZZ dla złóż objętych własnością górnictw (art. 10), uwzględnia doświadczenie i oczekiwania przedsiębiorców wydobywających kopalin ze złóż o skomplikowanej budowie (górnictwo podziemne węgla kamiennego) i jednocześnie nie powoduje niepotrzebnego dublowania (kopiowania) dokumentów w przypadku złóż o prostej budowie (górnictwo odkrywkowe).

Poprawka 3.

W wypadku przyjęcia poprawki 2 należy uzupełnić art. 26 ust 4.

Brzmienie obecnego ust. 4: „We wniosku o udzielenie koncesji przez starostę określa się również przewidywany sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniającego wymagania określone w art. 107 ust 2, oraz prognozowany sposób likwidacji zakładu górniczego, uwzględniający obowiązki określone w art. 128 ust. 1.”

Nowy zapis ust 4: „We wniosku o udzielenie koncesji przez marszałka i starostę określa się również przewidywany sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniającego wymagania określone w art. 107 ust 2, oraz prognozowany

sposób likwidacji zakładu górniczego, uwzględniający obowiązki określone w art. 128 ust. 1.”

Poprawka 4.

Proponuje się uzupełnienie brzmienia obecnego ust. 1: „Na podstawie dokumentacji geologicznej oraz ewidencji zasobów złóż kopalin państwowa służba geologiczna corocznie sporządza krajowy bilans zasobów złóż kopalin.”

Nowy zapis ust. 1: „Na podstawie dokumentacji geologicznej oraz ewidencji zasobów złóż kopalin państwowa służba geologiczna corocznie, w terminie do 30 czerwca, sporządzi krajowy bilans zasobów złóż kopalin.”

Uzasadnienie

W projekcie rządowym przedsiębiorca górniczy był zobowiązany corocznie, w terminie do 31 marca, sporządzić operat ewidencyjny złóż kopalin. W oparciu o operaty minister właściwy do spraw środowiska sporządzał bilans zasobów kopalin. Praktycznie Bilans zasobów był udostępniany w miesiącu listopadzie, co nie najlepiej świadczy o tempie prac (31.03. operaty przedsiębiorców – listopad bilans udostępniany przez ministra).

Po powołaniu, w nowym prawie geologicznym i górniczym, państwowej służby geologicznej został ustanowiony wykonawca, który powinien mieć nie tylko obowiązek wykonywania, ale mieć określony termin wykonania. Tym bardziej, że przedsiębiorcom skrócono okres sporządzenia operatu do 28 lutego (o jeden miesiąc).

W przypadku nieokreślenia terminu sporządzenia bilansu dla służby geologicznej, należy przywrócić termin składania operatu ewidencyjnego złóż kopalin do 31 marca dla przedsiębiorcy.

Poprawka 5:

W art. 140 ust. 1 jest: „Wpływy z tytułu opłat o których mowa w niniejszym dziale w 90% stanowią dochód gminy, na terenie której jest prowadzona działalność, a 10% dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”

Proponuje się:

Przywrócenie stanu obecnego i z przedłożenia rządowego: „Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w niniejszym dziale, w 60% stanowią dochód gminy, na terenie której jest prowadzona działalność, a 40% dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”

Uzasadnienie:

Opłata eksploatacyjna jest daniną przedsiębiorcy górniczego na rzecz Skarbu Państwa, tytułem korzystania z koncesji i wydobywania kopalin. Skarb Państwa może nią dowolnie rozporządzać. Obecnie przekazuje 60% jako dochód (gminom, reszta jako dochód NFOŚiGW). Opłata staje się dochodem, a przecież jest faktycznie darowizną Skarbu Państwa na rzecz gmin i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska. Opłata eksploatacyjna w przeważającej części jest przekazywana 60 gminom górniczym. Oznacza to, że 2,5% polskich gmin, otrzymuje 40% opłat eksploatacyjnych, tj. ok. 2200 tys. zł/ gminę/rok. Pozostałe 2420 gmin tj. 97,5% gmin otrzymuje 60% opłat eksploatacyjnych tj. ok. 8 tys. zł/gmina/rok. Po zmianie, zgodnie z nowym podziałem, opłaty przekazywane do gmin wzrosną o 50%, a do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska zmaleją czterokrotnie.

Proponowany podział, nie dość że uniemożliwia prowadzenie działań związanych z rozwojem badań geologicznych (10% na NFOŚiGW), to jeszcze rażąco niesprawiedliwe faworyzujące gminy górnicze.

Jest nieprawdą, że opłata eksploatacyjna jest rekompensatą za szkody. Za każdą szkodę przedsiębiorca górniczy ponosi każdorazowo konsekwencje, w tym finansowe.

Gminy górnicze powinny brać pod uwagę wszystkie korzyści wynikające z prowadzenia działalności górniczej na ich terenie. Zarówno w odniesieniu do zatrudnienia, jak i wszystkich rodzajów przychodów, są one bardzo znaczne.